

MARIA A.W. SPAAN-WIEBES

1906-2008

door mr. P. Blussé van Oud-Alblas

Op 19 januari 2008 overleed, in de gezegende leeftijd van 102 jaar, mevrouw Maria Anna Wilhelmina Spaan-Wiebés, weduwe van Albertus Johannes Spaan, erelid van de Afdeling Rotterdam van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren, oud bestuurslid van de Rotterdamse en de Landelijke Dierenbescherming en meermalen onderscheiden, onder andere met de eremedaille in goud verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, de gouden medaille van de Dierenbescherming en, samen met haar man, met de Wolfert van Borselenpenning van de stad Rotterdam. Zij was meer dan een halve eeuw het gezicht van de Rotterdamse Dierenbescherming waaraan haar leven was gewijd. Voor de oorlog richtte de Dierenbescherming zich vooral tegen wantoestanden op de vee-markt, de pluimveemarkt –waar de heer Spaan de politie als vrijwilliger bij het toezicht hielp– en bij de diere transporten, en tegen mishandeling van trekpaarden en -honden. Na de oorlog vroegen de huisdieren, honden, katten, en vervolgens de vogels, in toenemende mate aandacht.

Mevrouw Spaan pakte alles aan: de propaganda met stands, filmvoorstellingen op scholen en perscontacten, het beheer van de dierenopvang met het uitlaten van de honden en het zoeken van adressen voor –en de n-acontrole van– de daar aangebrachte huisdie-

ren, een bescheiden maar zeer succesvolle fondsenwerving, en in 1965 de bouw van een echt dierenasiel aan de Abraham van Stolkweg. Ze regelde met de dierenartsen een spreekuur voor minvermogenen. Ze ronselde, via haar contacten, de bestuursleden die ze dacht nodig te hebben. Ze was er voor iedereen, kende iedereen (en vice versa) en pakte ieder probleem, groot of klein, aan tot het was opgelost.

Ze wist zich te omringen met trouwe supporters die haar door dik en dun bijstonden. Dat was overal en altijd, in bescheidenheid en met gevoel voor humor, haar man, de heer Albert Spaan. Dat waren mensen als bestuurslid mevrouw Janny Israel, de echtparen Mattes en De Potter en mevrouw Roubos (propaganda), de dierenartsen Heuthorst en Bekink (pro deo spreekuur), verzorger Cor Kranendonk en chauffeur Gerrit van Vliet (dierenasiel), Silvia Latooy (vrijwilligers dierenasiel), de heer Buitenweg (ledenadministratie), Karel Schot en later Koos van Donk (vogels) en, *last but not least*, journalist Ben Swaep (*Rotterdamsch Nieuwsblad*) en diens onvergetelijke rubriek ‘blokje rond met de hond’ waarmee talloze asielhonden aan een baas werden geholpen.

Haar opgewekte vastberadenheid en vasthoudendheid, met een soort ondeugende glimlach alsof ze je uitdaagde, maakten het